

5. Ogólną ilość jednostek ładunku i przesyłek rejestrowanych należy obliczać tylko na podstawie przychodu sumariusza.

6. W urzędach, w których stosuje się wypłatę dodatku określonego w ust. 2, pracownicy pełniący bezpośredni nadzór nad wymianą ładunku z pocztami ruchomymi otrzymują dodatek za nadzór w wysokości 2.000 zł miesięcznie. Przy zbiegu tytułów do tego dodatku i do dodatku służbowego przysługuje dodatek wyższy.

7. Dodatki ustalone w niniejszym paragrafie nie przysługują pracownikom zatrudnionym w służbie pocztowo-celnej.

8. Dodatek za pracę w rozdzielniach i przy wymianie ładunku przysługuje za czas rzeczywistego pełnienia służby. Jeżeli pracownik pełnił służbę jedynie przez część miesiąca, dodatek ulega zmniejszeniu i ustala się go przez podzielenie należności, jaka przypadałaby za cały miesiąc, przez 30 i pomnożenie przez ilość przepracowanych dni.

9. Należności z tytułów oznaczonych w ust. 1—2 winny być wypłacane za dany miesiąc kalendarzowy najdalej do dnia 10 następnego miesiąca.

§ 6. Dodatki ustalone w §§ 2—5 przysługują pracownikom niezależnie od pobieranego dodatku funkcyjnego lub służbowego, z wyjątkiem przypadku przewidzianego w § 5 ust. 6.

W razie zbiegu tytułów do różnych dodatków ustalonych w niniejszym rozporządzeniu, przysługuje pracownikom prawo do wszystkich tych dodatków, z zachowaniem przepisu § 2 ust. 3.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Poczty i Telegrafów: W. Szymanowski

Minister Skarbu: K. Dąbrowski

201

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 28 marca 1949 r.

o dodatkach radiotelegraficznych dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegram i Telefon“.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegram i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 90) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegram i Telefon“, zajmującym stanowiska lub pełniącym czynności niżej wymienione, przysługują dodatki radiotelegraficzne w następującej wysokości:

Stawka	stanowisko	złotych miesięcznie
I	Radiotelegrafista zatrudniony na wymianie zagranicznej i morskiej	6.000
II	Radiotelegrafista zatrudniony na wymianie krajowej	3.500
III	Radioinżynier	6.000
IV	Radiotechnik	4.500
V	Radiomonter	3.500

§ 2. Dodatek radiotelegraficzny jest płatny miesięcznie z góry łącznie z uposażeniem.

W razie zbiegu tytułów do dodatku radiotelegraficznego i funkcyjnego lub służbowego pracownikowi przysługują dodatki wyższe.

§ 3. Prawo do dodatku radiotelegraficznego powstaje od dnia pierwszego najbliższego miesiąca kalendarzowego po objęciu czynności na stanowiskach wymienionych w § 1, gaśnie zaś z końcem miesiąca, w którym pracownik przestał je wykonywać, z wyjątkiem przypadków określonych w § 4.

§ 4. Pracownik zachowuje prawo do dodatku radiotelegraficznego w razie:

- urlopu wypoczynkowego,
- urlopu płatnego do prac społecznych,
- choroby przez okres nie przekraczający 3 miesięcy, o ile nie został wcześniej zwolniony ze stanowiska, do którego przywiązany jest dodatek radiotelegraficzny.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Poczty i Telegrafów: W. Szymanowski

Minister Skarbu: K. Dąbrowski

202

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WĘWNETRZNEGO

z dnia 28 marca 1949 r.

w sprawie zaopatrywania ludności w mięso, tłuszcze i przetwory mięsne.

Na podstawie art. 2, 5 i 6 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35,

poz. 217), art. 2 dekretu z dnia 29 września 1948 r. o zniesieniu urzędu Ministra Aprowizacji (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 360) oraz art. 15, 16 i 21 ustawy z dnia